

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. С., 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, IV ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и четвърти
ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Й.

при участието на секретаря Даниела Бл. Ангелова
като разгледа докладваното от Ради Ив. Й. Търговско дело №
20221800900119 по описа за 2022 година

Ищцата **С. И. П.** с ЕГН***** с адрес гр.К. ул.“А. С.” №* чрез адв. П. Ш. е
предявила иск срещу **З.К."Л.И."**АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление:
гр. С., бул. „Ч.в.” №51Д по чл. 432, ал.1 КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД и по чл.497, ал.1 КЗ за
заплащане на сумата:

150 000,-лв.(сто и петдесет хиляди) лева, съставляваща обезщетение за претърпените
от възникналото застрахователно събитие неимуществени вреди, изразяващи се в
психически болки и страдания в резултат на смъртта на нейния съпруг - И.С. П. с ЕГН
*****, ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от 16.02.2018г. -
дата по чл.497, ал.1, от КЗ, до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът **В. И. П.** с ЕГН***** с адрес гр.К. ул.“А. С.” №* чрез адв. П. Ш. е
предявил иск срещу **З.К."Л.И."**АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление:
гр. С., бул. „Ч.в.” №51Д по чл. 432, ал.1 КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД и по чл.497, ал.1 КЗ за
заплащане на сумата:

150 000,-лв. (сто и петдесет хиляди) лева, съставляваща обезщетение за претърпените
от възникналото застрахователно събитие неимуществени вреди, изразяващи се в
психически болки и страдания в резултат на смъртта на неговия баща - И.С. П. с ЕГН
*****, ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от 16.02.2018г. -
дата по чл.497, ал.1, от КЗ, до окончателното изплащане на сумата.

Ищите С. И. П. и В. И. П. твърдят, че на 05.07.2017г., около 22.50 часа, на общински
път SF 01370, в района на 3-ти километър, в землището на с.К., обл.Софийска, водачът К. Й.
Д. с ЕГН *****, управлявайки автобус марка “Сетра”, модел “С-215”, с рег. № СО
5913 ВК, при нарушаване на правилата за движение по пътищата, установени в чл.16, ал.1,

т.1 и чл.20, ал.1 от ЗДвП, като не контролирал непрекъснато моторното превозно средство което управлявал, навлязъл в насрещната лента за движение и там се сблъскал с насрещно движещият се лек автомобил, марка „Опел“, модел „Астра“, с Рег.№ СО 7611 АС, управляван от И.С. П. с ЕГН *****. В резултат на така възникналото пътнотранспортно произшествие последният починал. Били причинени и две телесни повреди на лицето Й. И. М.. По описания начин Д. е осъществил състава на престъплението по чл.343а, ал.1, б.”г”, предл.1 във вр. с чл.343, ал.4 във вр.с ал.3, б.”б“, предл.1 във вр.с ал.1, б.”б“, предл.2 и б.”в“ във вр.с чл.342, ал.1, предл.3 и чл.55, ал.1, т.1 от НК.

По повод на така извършеното престъпление е образувано Досъдебно производство Прокурорска преписка 2920/2017г. по описа на ОП-С.. Впоследствие прокуратурата е внесла обвинителен акт срещу К. Й. Д., по повод на който е образувано НОХД 327/2019г. по описа на Софийски окръжен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав, по което с Присъда № 16/17.06.2020г., подсъдимият е признат за виновен да е извършил гореописаното деяние и е бил осъден да изтърпи описаното в присъдата наказание. Впоследствие, с Решение № 222/30.06.2021 г. постановено по ВНОХД № 1102/2020г. по описа на Софийски апелативен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав, първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло. С Решение № 60191/09.03.2022г. постановено по НД № 1018/2021г. по описа на Върховен касационен съд, Първо наказателно отделение, първоинстанционната присъда е изменена само в частта, касателно размера на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от право да управлява МПС“. Тъй като решението на ВКС е необжалваемо, на 09.03.2022г. първоинстанционната присъда е влязла в законна сила.

Извършването на деянието, неговата противоправност и вината на дееца следва да се считат за доказани в процеса на основание чл.300 от ГПК. Съгласно посочената разпоредба, влязлата в сила наказателна присъда е обвързваща за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици на деянието, по отношение на цитираните елементи на състава на чл.45 от ЗЗД. Налице е и пряка причинноследствена връзка между пътнотранспортното произшествие, осъществено от подсъдимия и смъртта на пострадалия.

В резултат на пътнотранспортното произшествие на ищите, като наследници на И.С. П., са нанесени непоправими неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от същото. Вредите се изразяват в комплекс от изживяни и изживявани все още психически болки, отрицателни емоции, страдания и скръб, които те са претърпели, търпят и ще търпят до края на живота си заради нелепата загуба на своя съответно съпруг и баща. От деня на инцидента животът им е белязан изцяло от трагичната смърт на толкова близък за тях човек. Загубата им е непрежалима. Приживе взаимоотношенията между починалия и ищите са били основани на взаимна обич, уважение и привързаност. Всички заедно са живели в едно домакинство. Имали са трайно изградени силни връзки на любов, синовна обич и привързаност, доверие, уважение и взаимопомощ. И. е бил „главата на семейството“, негов основен стълб, както и опора за всички останали.

От приложената към исковата молба Справка от Информационния център на Гаранционния фонд се установява, че към момента на възникване на процесното пътнотранспортно произшествие - 05.07.2017г., по отношение на вредите, причинени при и повод управлението на автобус марка “Сетра”, модел “С-215”, с рег. № СО 5913 ВК, е била налице валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, при ответника.

Със заявление вх.№ L-4175/15.01.2017г. до ответника, поискали да определи и изплати справедливи обезщетения за претърпените от С. И. П. и В. И. П. неимуществени вреди вследствие смъртта на техния съответно съпруг и баща. По повод на цитираното заявление е заведена Щета № 0000-1000-01- 17-7733/16.11.2017г. по описа на “З.К.”Л.И.“ АД“-гр.С., по която с Писмо изх.№ 1_-3888/23.11.2017г. и на основание чл.106, ал.3 от КЗ, ни бяха дадени указания за представим описани в писмото документи и книга. С Молба вх.

№ 6119/14.06.2022г. указанията на ответника били изпълнени. В срока по чл.497, ал.1, т.1 от КЗ, ответникът не определил и не изплатил застрахователни обезщетения на увредените лица.

Правната възможност на увредените лица при пътнотранспортно произшествие да предявят пряк иск по съдебен ред за изплащане на обезщетение за претърпените от тях вреди е предвидена в чл.432 от КЗ. Целта на законодателя е всяко такова лице в резултат виновно причинено от водач на МПС пътнотранспортно произшествие, да получи от застрахователя по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите справедливо обезщетение, което да бъде равностоен еквивалент на всички претърпени вреди. За да се ангажира отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, следва да е налице виновно и противоправно деяние на водач на застраховано моторно превозно средство, при което на трети лица да са нанесени вреди, които да са пряка и непосредствена последица от деянието.

Човешкият живот не може да бъде съизмерим с пари, но все пак пълното обезщетяване на всички неимуществените вреди изисква същото да бъде съотносимо с болките и страданията, претърпени от увредените лица. По силата на закона то би следвало да представлява справедлив еквивалент на нанесените вреди. Смъртта на някое от участващите в застрахователното събитие лица е една от най-тежките последици, които могат да настъпят. Ето защо законодателят, определяйки лимит на отговорност на застрахователя по смисъла на чл.492 от КЗ, в размер на 10 000 000 лева независимо от броя на пострадалите лица, счита че именно към тази горна граница би следвало да бъде определена и сумата, явяваща се паричен еквивалент на най-тежките случаи на вреди, какъвто е и настоящият.

Считат, че застрахователни обезщетения в размер от по 150 000 лева за всяко едно от увредените лица би било справедлив еквивалент на нанесените вреди предвид настъпилите много тежки отрицателни последици. Обезщетение в подобен размер съответства и на практиката на съдилищата при идентични случаи на вреди, както и на икономическата обстановка в страната към момента на възникване на застрахователното събитие.

В срока по чл.372 от ГПК ответникът ЗД „Л.И.” АД е подал писмен отговор, чрез пълномощника си юрисконсулт В..

Оспорва всички заявени в исковата молба твърдения по основанията на предявените претенции за обезвреда на неимуществени вреди.

Оспорва твърденията за механизъм на произшествието, като в тази връзка оспорва фактическото твърдение, че пътнотранспортно произшествие от 05.07.2017г. е настъпило само по причина от нарушаване на правилата за движение и липсата на контрол от страна на водача Д. върху управлението на автобус „Сетра С 215” с рег. №СО 5913 ВК.

Съответно на фактическите обстоятелства, известни от приложените към исковата молба писмени доказателства, произшествието е настъпило на посочената дата, в тъмната част на денонощието. Автобус „Сетра С 215” с рег. №СО 5913 ВК се е движел по общински път SF 01370, в землището на с. К.. Движението се осъществявало на къси светлини. Максималната скорост на движение в посочения пътен участък е 90 км/ч.

Автобусът се е движел в дясната лента на пътното платно със скорост около 80 км/ч. В района на 3-ти километър, от крайпътната растителност в дясно на автобуса, внезапно и в опасната зона за спиране на това превозно средство, на пътя излязъл кон.

В конкретния пътен участък имало разположен пътен знак А 21 „Възможна появата

на домашни животни”, който обаче бил предназначен за водачите, движещи се в противоположната на автобуса посока. В посоката на движение на автобуса този пътен знак не бил дублиран и липсвал. Такъв пътен знак бил разположен на около 112 метра след местопроизшествието, считано по посока на движение на автобуса.

Водача на автобуса реагирал на внезапно появилата се опасност на пътя посредством аварийно спиране, независимо от което настъпил удар с внезапно навлизащото животно, и впоследствие - втори удар с насрещно движещия се лек автомобил „Опел Астра” с рег. № СО 7611 АС, управляван от И. П. от гр. К., който също предприел спасителна маневра - отклоняване на лекия автомобил и аварийно спиране. Ширината на пътното платно на посоченото място е 6,40 метра, като посредством пътни знаци е въведена забрана за изпреварване.

Предвид предходно посочената фактическа обстановка и в условията на евентуалност прави възражение за изключителен принос на водача И.С. П., управлявал л.а. „Опел Астра” с рег. №СО7611АС, за настъпване на ПТП, както и на вредоносния резултат, при условията на независимо съизвършителство.

Твърди и съгласно данните от протокола за оглед на местопроизшествие и местоположението на превозните средства след установяването им, както и данните относно движението и местоположението на навлязлото на пътя животно, че водачът на лек автомобил „Опел” И. П. е могъл да възприеме наличието на животното като обект на пътя от не по-малко от 120 метра /при условията на прав участък и предвид посоката на движението му/. От момента, в който водача на лекия автомобил И. П. е могъл да възприеме пострадалото животно, разстоянието между двете превозни средства е било не по-малко от 184 метра. Предвид скоростта на движение на лекия автомобил и разстоянието, на което се е намирал в момента на възникване на опасността, водачът И. П. е могъл да осъществи спиране извън опасната зона за спиране на автобуса и удар нямало да настъпи.

Отделно от това, в случай на своевременна реакция на опасността от страна на водача П., същия е щял да даде достатъчно време и разстояние на водача на автобуса да се върне в неговата лента за движение, в случай, че от техническите експертизи се установи, че мястото на удара е в лента за движение на л.а. „Опел“.

Предвид данните за мястото на удара поддържа, че лекия автомобил е бил управляван в нарушение на чл. 15 от Закона за движение по пътищата - тъй като управляваното от пострадалия П. превозно средство не се е движело възможно най-вдясно по платното за движение. В тази връзка твърди, че в случай на движение на лек автомобил „Опел“ най-вдясно на платното за движение в неговото направление, траекториите на двете превозни средства не биха се пресекли - водачът на „Опела“ И. П. е имал свободен коридор на движение в неговата лента за движение, удар не би настъпил, а двете МПС биха се разминали.

По изложените по-горе съображения твърди, че произшествието от 05.07.2017г. е настъпило по причина и от действията на водача П., който в нарушение на чл. 15 от Закон за

движение по пътищата не е управлявал лек автомобил „Опел“ най - вдясно на лентата за движението му, а отделно - при условията на употреба на алкохол, установен по съответния ред в концентрация от 1,3 на хиляда не е реагирал своевременно и адекватно на откритата се на пътя опасност от навлизащото на пътя животно, при наличието на движещо се насрещно друго пътно превозно средство, което е възприел от достатъчно разстояние, и които действия са в пряка причинно-следствена връзка за настъпване на транспортния инцидент и са обусловили възникването на заявените вреди.

Твърди, че в случай на своевременна и адекватна реакция за спиране от страна на водача на лек автомобил „Опел“ към момента на открИ.е на опасността на пътя - навлизането на животното на пътя и при движение в най- дясна част на лентата за движението му, за него е съществувала техническа възможност, достатъчно време и разстояние за спиране преди мястото на удара, съответно - за предотвратяване на произшествието. Водачът на лек автомобил „Опел“ е допуснал нарушения на правилата за движение, регламентирани в чл.20 ал.1 и ал.2 от ЗДвП, не е реагирал своевременно на възникналата опасност въпреки, че е могъл и е бил длъжен за това, и не е контролирал непрекъснато автомобила, който е управлявал.

Твърди, че водачът на л.а. „Опел“ се е движел с несъобразена е конкретните пътни условия скорост. В случай, че по делото се установи, че скоростта на л.а. „Опел“ е била по-висока от максимално разрешената твърдим, че по-високата скорост също е в причинно-следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат.

Пострадалият П. също така не се е съобразил с поставения преди ПТП и действащ в неговата посока пътен знак А 21 „Възможна появата на домашни животни“, и който знак е следвало да заостри вниманието му, че е била възможна появата на домашни животни, което е налагало от една страна - както корекция на скоростта, така и засилване на вниманието му.

При условията на евентуалност, прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице И. П., като твърди, че същият с поведението си е допринесъл за настъпване на ПТП, както и за настъпването на вредоносния резултат поради нарушаване на правилата за ЗДвП, както и за увеличаване на вида и степента на телесните си травми, поради непоставянето на обезопасителен колан в автомобила в нарушение на разпоредбата на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП, поради което травмите, от които е последвал летален изход за пострадалия са възникнали в конкретните им морфологични характеристики вследствие неспазването на посочената по-горе разпоредба. Поддържа, че при използване на предпазния колан от пострадалия, то за него не биха възникнали травми като тези, от които е настъпил летален изход, а такива с по-лек морфологичен характер, с възможност за препятстване настъпването на вредоносния резултат.

Твърди, че травмите на И. П. са настъпили в причинна връзка и с негово собствено виновно поведение, осъществено в нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП, и са възникнали при условията на съпричиняване, вкл. поради липсата на обезопасяване по време на управлението на превозното средство посредством поставяне на предпазен колан.

Оспорва твърденията за търпени неимуществени вреди, заявени като основание на предявените в настоящето производство иски претенции, като оспорвам и твърденията описаните отношения да са били прекъснати като съществуващи по причина от настъпване на транспортното произшествие.

Оспорва изложените в исковата молба твърдения за интензитет и изражение на твърдените неимуществени вреди, както и твърденията относно отношенията между ищците и пострадалия, за изградени силни връзки на любов, синовна обич и привързаност, доверие, уважение и взаимопомощ. Във връзка с предходното оспорвам твърденията описаните отношения да са били прекъснати като съществуващи по причина от настъпване на транспортното произшествие.

Оспорва твърденията за настъпване на неимуществени вреди, надвишаващи възприеманата по човешка презумпция реакция на скръб и за възникване на вреди, обосноваващи размера на исковите претенции.

Оспорва претенциите за неимуществени вреди и по размер.

Оспорва размерът на предявените по чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането иски претенции за неимуществени вреди, като поддържа, че същите са прекомерни и заявени в противоречие както с чл. 45 ЗЗД, така и с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД.

Поддържа, че исковите суми са в изключително завишен размер, като не съответстват на обективните критерии, определящи понятието „справедливост“. Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени в Постановление №4/1968г. на Пленума на ВС, понятието „справедливост“ по смисъла на чл.52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на обективно съществуващи конкретни обстоятелства, които са специфични за всяко дело и които трябва да се имат предвид при определяне размера на обезщетението. Във всички случаи правилното прилагане на чл.52 ЗЗД при определяне на обезщетенията за неимуществени вреди от причинена в резултат на деликт смърт е обусловено от съобразяване на указаните в постановлението общи критерии - момент на настъпване на смъртта, възраст и обществено положение на пострадалия, възраст на търсещия обезвредя, степен на родствена близост между пострадалия и лицето, което претендира обезщетение, действително съдържание на съществувалите между пострадалия и претендиращия обезщетение житейски отношения.

Отделно, стабилната практика на Върховен касационен съд на Р България определя, че за да се реализира справедливо възмездяване на претърпените от пострадалите от деликт неимуществени вреди, от значение са както общите и специфичните за отделния спор правнорелевантни факти и обстоятелства, обуславящи вредите, но така също и стандартът на живот в страната и средностатистическите показатели за доходи по време на възникване на увреждането. Същата практика определя, че за да се реализира справедливо възмездяване на претърпените от пострадалите от деликт неимуществени вреди, при определяне размера на дължимото обезщетение се следва както задълбочено изследване на общите и

специфичните за отделния спор правнорелевантни факти и обстоятелства, обуславящи вредите, характера и тежестта на уврежданията, степента, интензитета и продължителността на преживените болки, страдания и емоционални преживявания, но и да се отчете дали те продължават да се търпят към момента на постановяване на решението, както и да съобрази общественото възприемане на критерия за „справедливост“ на съответния етап от развитие на обществото в държавата.

Като база при определяне на паричното обезщетение за причинени неимуществени вреди следва да се отчитат и стандартът на живот в страната и средностатистическите показатели за доходи по време на възникване на увреждането. Относно определяне размера на обезщетенията за неимуществени вреди индия е икономическата конюнктура, която обаче сама по себе си не представлява критерий, нито база за определяне размера на обезщетението (е този см. решение № 95/24.10.2012 г., постановено по т. д. № 916/2011 г. на I т. о., решение № 179/29.01.2016 г. по т. д. № 2143/2014 г. на I т. о. на ВКС, решение № 207/3.09.2013 г. по т. д. № 207/2011 г. на II т. о., решение № 83/6.07.2012 г. по т. д. № 795/2008 г. на II т. о. и решение № 1/26.03.2012 г. по т. д. № 299/2011 г. на II т. о. на ВКС).

В конкретния случай, при настъпване на произшествието пострадалия е бил на 53 годишна възраст, първия ищец - на 51 години, а втория ищец - на 31 години. Претендира се обезщетение в размер на по 150,000.00 лева за всеки от тях, ведно с лихва, заявена от датата на произшествието - като посоченият размер на главницата представлява 326 минимални работни заплати /при минимална работна заплата за страната за 2017г. в размер на 460 лева на месец/ или минимален месечен доход на едно лице за период за приблизително 27 години, с оглед на което поддържа, че исковите претенции са изключително завишени и недължими в претендирания размер.

Оспорва изцяло предявените акцесорни икове за присъждане на законна лихва върху претендираните главници, считано от 30.06.2022г. - като неоснователни.

Възразява срещу искането на ищцовата страна за присъждане на направени по делото разноски.

Претендира направените по делото разноски, както и юрисконсултско или адвокатско възнаграждение за един процесуален представител, изчислено съгласно Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения, съгласно установеното от ГПК.

Ищците С. И. П. и В. И. П. са подали допълнителна искова молба.

Оспорват твърдението в отговора на исковата молба, че пътен знак А 21 - „Възможна е появата на домашни животни“ е липсвал по посоката на движение на процесния автобус.

Оспорват твърдението в отговора на исковата молба, че при възникване на процесното пътнотранспортно произшествие наследодателят на ищците е предприел освен аварийно спиране и отклонение на автомобила наляво. Такова изменение на траекторията на автомобила няма. Този факт ще бъде изяснен от поисканата от ответника комплексна съдебно-автотехническа и медицинска експертиза. Искане за установяване на това обстоятелство е направено.

Оспорват твърдението в отговора на исковата молба, че пострадалият е могъл да възприеме наличието на животно като обект на пътя и е могъл да осъществи спиране извън опасната зона за спиране на процесния автобус, поради което удар между двете превозни средства не би настъпил. Навлизането на пътното платно на животно /кон/ преди възникването на процесното произшествие се е осъществило само и единствено в лентата за движение на автобуса, където е настъпил удар между тях, след което тялото на животното е било отхвърлено напред и надясно, като е намерено на разстояние 2м. от пътното покритие, в тревната площ. В този смисъл, животното изобщо не е било възможно да бъде възприето от водача на лекия автомобил, тъй като същото не е попадало в зоната на осветеност на неговите фарове и респективно - въобще не е станало опасност на пътя, която да задължи пострадалия да предприема аварийно спиране.

Оспорват твърдението в отговора на исковата молба, че пострадалият е управлявал процесния лек автомобил в нарушение на изискването на чл.15 от ЗДвП. Това е въпрос по съществото на спора, който ще бъде обсъден с оглед на събраните по делото доказателства.

Оспорва причинно-следствената връзка между настъпването на процесното пътнотранспортно произшествие и установената употреба на алкохол от страна на пострадалия. Твърдят, че такава няма.

Оспорват твърдението в отговора на исковата молба, че пострадалият е управлявал процесния лек автомобил с несъобразена с пътните условия скорост. Това е въпрос по съществото на спора, който ще бъде обсъден с оглед на събраните по делото доказателства.

Оспорват твърдението в отговора на исковата молба, че пострадалият е допринесъл за възникването на вредоносния резултат като е управлявал процесния автомобил без поставен обезопасителен колан. В подкрепа на това си оспорване правят доказателствено искане. Алтернативно твърдят, че евентуалното неползване на обезопасителен колан от водача на автомобила не се намира в причинно-следствена връзка с настъпването на леталния изход с оглед на механизма на възникване на произшествието /челен удар/, скоростта на двете моторни превозни средства към момента на удара и голямата разлика в масите между тях.

Ответникът ЗК "Л.И." АД е подал допълнителен отговор.

Поддържа изцяло изразеното в отговора на исковата молба становище по предявените иски за неимуществени вреди, както и всички сторени правоизключващи и правопогасяващи възражения, като оспорва изцяло предявените иски - по тяхното основание и по размер.

Поддържа оспорването на заявените в исковата молба твърдения по основанията на предявените претенции за обезвреда на неимуществени вреди.

Поддържа оспорването на твърденията за механизъм на произшествието, както и оспорването на твърденията за настъпване на транспортния инцидент в причинна връзка от нарушаване на правилата за движение и поради липса на контрол от страна на водача Д., върху управлението на автобус „Сетра С 215” с рег. №СО 5913 ВК.

Поддържа фактическото твърдение, че в конкретния пътен участък, в посоката на движение на автобус „Сетра“ не е имало разположен и не е бил наличен пътен знак А 21 „Възможна появата на домашни животни“.

Поддържа фактическото твърдение, че водачът на насрещно движещия се на автобус „Сетра“, лек автомобил „Опел Астра“ е рег. № СО 7611 АС, също е предприел спасителна маневра - отклоняване на лекия автомобил и аварийно спиране.

С оглед данните за пътната обстановка при настъпване на произшествието, включително данните за движение и местоположението на навлязлото на пътя животно Поддържа, че водачът на лек автомобил „Опел“ е могъл да възприеме наличието на животното като обект на пътя от не по-малко от 120 метра /при условията на прав участък и предвид посоката на движението му/. Поддържа, че от момента, в който водачът на лекия автомобил е могъл да възприеме пострадалото животно, разстоянието между двете превозни средства е било не по-малко от 184 метра, и предвид скоростта на движение на лекия автомобил и разстоянието, на което се е намирал в момента на възникване на опасността, водачът му е могъл да осъществи спиране извън опасната зона за спиране на автобуса. Пострадалото животно се е движело по пътното платно, преминавайки отдясно наляво спрямо посоката на движение на автобуса и в опасната зона за спиране на това превозно средство, поради което оспорва фактическото твърдение на насрещната страна, че животното не е могло да бъде възприето от водача на лекия автомобил, тъй като не е попадало в осветената зона от фаровете на това превозно средство. От една страна - при движението си пострадалото животно е било осветено не само от фаровете на лекия автомобил, но и от фаровете на самия автобус, като последните, в създалата се критична пътна ситуация са представлявали индиция, както за възникналата опасност, така и за посоката на движение на автобуса. От друга страна, наличието на животно на пътното платно, независимо от моментното му местоположение, представлява опасност на пътя и налага водачът да предприеме спиране.

Поддържа правоизключващото възражение за управление на лекия автомобил в нарушение на чл. 15 от Закона за движение по пътищата и с несъобразена с пътните условия скорост, като в тази връзка се придържа към изложеното в отговора на исковата молба.

Поддържа и възражението за наличие на причинна връзка между употребата на алкохол от страна на водача на лекия автомобил и настъпването на транспортния инцидент, като в тази връзка поддържа, че именно поради алкохолното опИ.е на този водач, същият не е възприел и не е реагирал своевременно на откритата се на пътя опасност от навлизащото на пътя животно, при наличието на движещо се насрещно друго пътнo превозно средство, и поддържа, че липсата на своевременна реакция е в пряка причинно- следствена връзка за настъпване на транспортния инцидент и е обуславяща относно възникването на заявените вреди.

Отделно от това, в случай на своевременна и вярна реакция на опасността от страна на водача П. и предприето спиране, същия е щял да даде достатъчно време и разстояние на водача на автобуса да се върне в неговата лента за движение, в случай, че от техническите

експертизи се установи, че мястото на удара е в лента за движение на л.а. „Опел“. При своевременно реакция и спиране, при движение в най-дясна част на лентата за движението му, за водача на лекия автомобил е съществувала техническа възможност, достатъчно време и разстояние за спиране преди мястото на удара, съответно - за предотвратяване на произшествието. Водачът на лек автомобил „Опел“ е допуснал нарушения на правилата за движение, регламентирани в чл.20 ал.1 и ал.2 от ЗДвП, не е реагирал своевременно на възникналата опасност въпреки, че е могъл и е бил длъжен за това, движел се с несъобразена с конкретните пътни условия скорост и отделно, с по-висока от максимално разрешената за участъка, също стояща в причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, и не е контролирал непрекъснато автомобила, който е управлявал.

Пострадалия П. също така не се е съобразил с поставения преди ПТП и действащ в неговата посока пътен знак А 21 „Възможна появата на домашни животни“, и който знак е следвало да заостри вниманието му, че е била възможна появата на домашни животни /независимо от посоката на навлизането на такива на пътя/, което е налагало от една страна - както корекция на скоростта, така и засилване на вниманието му.

Във връзка с предходно изложеното и при съображенията в отговора на исковата молба, поддържа възражението за изключителен принос на водача И. П. И., управлявал л.а. „Опел Астра“ с рег. №007611 АС, за настъпване на ПТП, както и на вредоносния резултат, при условията на независимо съизвършителство.

Поддържа и заявеното на самостоятелно основание, възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на И. П., поради нарушаване на разпоредбата на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП, което нарушение е предпоставило тежестта на травмите и настъпването на такива с морфологични признаци, обуславящи настъпването на леталния изход. Поддържа, че при използване на предпазния колан от пострадалия, то за него не биха възникнали травми като тези, от които е настъпил летален изход, а такива с по-лек морфологичен характер, с възможност за препятстване настъпването на вредоносния резултат.

За доказване на правозащитните възражения, изложени в отговора на исковата молба, от страна на ответника са заявени относими доказателствени искания, които поддържа и моля да бъдат уважени.

Поддържа оспорването на твърденията за търпени неимуществени вреди, за техния интензитет и проявление, като в тази връзка поддържа и оспорването на твърденията за съществуването и естеството на описаните отношения между ищците и пострадалото лице.

Поддържа оспорването на твърденията за възникване на вреди, обосноваващи размера на исковите претенции.

Поддържа оспорването на исковите претенции за неимуществени вреди и по размер, като поддържа, че исковите суми са недължими и изключително завишени и като такива в колизия с обективните критерии по приложението на чл. 52 ЗЗД.

Поддържа оспорването на предявените акцесорни икове за присъждане на законна лихва върху претендираните главници, считано от 30.06.2022г. - като неоснователни.

Софийският окръжен съд, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съгласно разпоредбата на чл.235 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

По делото се разпита свидетеля К. Й. Д..

„Въпросната вечер с автобус „Сетра“, возех работници от И. през К. до с.К. и между гр. К., и в с. К. внезапно излиза един кон, това се случи към 22,50 ч. - 22,55 ч. Беше тъмно. Карах на къси светлини. Конят излезе на пътя отдясно. Имаше растителност покрай пътя в тази му част. Движех се със 77- 78 км/ч., в рамките на разрешеното. Там участъкът е прав, почти равен, след това започваше вече наклон. Две ленти за движение имаше, тоест по една лента в едната посока и една лента в другата. Беше сухо времето, не е имало дъжд, асфалтът беше сух. Той излиза в много кратко разстояние, внезапно задействах спирачките и при удара с коня отидох малко в насрещното, спрях и след това се получи ударът от страна на колата. Автобусът беше ударен челно в дясната част, челно с леко завъртане на животното, челно на предното стъкло дясно, конят беше много голям. Предполагам, че конят тичаше, мисля, че тичаше, но не мога да си спомня. Предното стъкло се напука, много строшено, десният фар строшен, десният калник, всичко от дясната страна беше. Животното беше отхвърлено надясно в нещо като водосток за изтичане на водата, затревено, канавка. Натиснах спирачките. Аз натиснах спирачките, автобусът навлезе в лентата за насрещно движение, там се случи сблъсък с насрещно идващо МПС, аз почти бях спрял и тогава МПС-то се удари в автобуса. Беше лек автомобил, марката му не си я спомням. След удара веднага отидох първо от страната на шофьора и погледнах, че отдясно има още един пътник, жена, шофьора не можех да го извадя, беше затиснат от ламарините, жената сама си слезе, от нейната страна не беше ударът, след това не можахме да го извадим водача, опитах се, но не можах, дойде пожарна и рязаха ламарините. Водачът не беше в съзнание, дишаше. Опитах се само да му върна седалката назад, да не е до волана. Нямам спомен дали водачът е бил с предпазен колан, знам, че само воланът му се беше опрял тука, опитах се да дръпна седалката назад. Не успях да отворя предната врата на водача. От другата страна, като слезе жената, аз се пресегнах и повдигнах дръжките отдолу под седалката. Опитах се да преместя седалката му, но колко съм я преместил... Не си спомням дали е имал колан, защото от лявата страна имаше момче от пътниците в автобуса, което през прозореца опитваше нещо да направи. Не видях от страната на водача да е имало задействани въздушни възглавници. По принцип трябва да се задейства въздушната възглавница, но не си спомням, аз бях много разстроен тогава и не си спомням. На лекия автомобил нямаше никакъв спирачен път. Дали от страна на водача на лекия автомобил е имало завИ.е за избягване на удара - мисля, че е имало завИ.е, защото половината му беше от дясната страна в банката и вероятно се е завъртял. Сблъсъкът настъпи челно вдясно на автобуса. За лекия автомобил ударът настъпи на него вляво, откъм страната на водача.

Преди да настъпи ПТП-то нямаше лоши атмосферни условия, беше сухо времето, нито е валило, нито е имало мъгла. Прав участък, видимостта за тъмната част на деня и на къси светлини и когато срещу мен се движат други ППС намаляват видимостта и се вижда

впоследствие какво става пред вас. Беше съвсем тъмно, нямаше улично осветление, това е извън населено място. Не мога да кажа конят какъв цвят беше, не беше бял на цвят, тъмен, може би кафяв, може би черен. Аз тогава съм бил под съвсем друго въздействие, само го видях в канавката и това беше, не беше светъл на цвят. Преди ПТП-то имаше насрещно движение, не много интензивно, но имаше движение. Този автомобил, който се удари в мен, преди сблъсъка може би съм го виждал, защото фарове идват отсреща. Видях го този автомобил по време на сблъсъка, преди това съм се разминавал и с други автомобили, предполагам, че съм го виждал, трябва да съм го виждал щом като идват фарове срещу мен. От там, докъдето съм задействал спирачките, докато спря автобусът, бях малко в насрещното движение. Преди да се ударим с коня бях в моята лента, движех се в средата на моята лента за движение, както си се движи автомобил. След удара автобусът започна да се отклонява в насрещната лента, предполагам, че не много плавно се отклоних, защото спирачният път беше доста, колко рязко да съм се отклонил не знам. Автобусът спря преди да се удари в нас лекият автомобил. Със спирането на автобуса стана ударът, така го определям, че почти така беше или бях спрял и тогава стана ударът, просто това ми е споменът, аз мътно си го спомням, и на следващия ден го мислих след случая, това е. Автомобилът, който се удари, щом съм го ударил откъм страната на шофьора, е моя лява страна и негова лява предна страна, предно и ляво. Беше засегната предната му лява врата, не си спомням за задната му лява врата, може би да е била двувратка.

Растителността покрай пътя не е така оформена растителност, а единични храсти, обаче по-гъсто, точно до канавката бяха, не навътре. Конят беше отхвърлен в канавката. Животното като навлезе на пътя аз го възприех, когато вече беше почти целият на пътното платно, дали тичаше или не тичаше не помня. Когато го видях беше на пътя, на половината платно, беше в моята пътна лента. Там на мястото на тоя път маркировка не съм виждал да има, няма маркировка, преценява се по шофьорски, на окомер се преценява къде е пътят. В моята посока пътен знак за възможна поява на домашни животни не е имало. Пътни знаци за скорост нямаше, там е разрешено до 90 км/ч., защото е извън населено място, нямаше пътни знаци - нещо да ме ограничава. В района на ПТП нямаше черни пътища.

Храстите от дясната страна бяха горе долу на моята височина, висок съм 1,80 м.“

По делото се разпита свидетелката Й. И. М..

„Бях участник в ПТП през 2017г. Намирах се в колата, която се удари в автобус. Шофьор на колата беше И. П.. Ударът стана на излизане от с. К. в посока към гр. К.. Сблъскахме се с автобус. Бях със сложен колан и двамата бяхме с колани. Шофьорът беше с колан. Двамата бяхме с колани. В тази кола се возя за първи път. Аз бях на предна дясна седалка. Коланът го сложих съвсем нормално. Коланите бяха съвсем нормални. Не съм видяла кой свали колана на водача. Мен не са ме вадели от колата. Непосредствено след удара дойдоха хора, отвориха вратата и ми помогнаха да изляза. Аз си откопчах сама колана. Водачът остана на място, след като аз излязох от колата.“

По делото се прие заключение на комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза. От заключението се установява, че на 05.07.2017 година, към 22:50 часа, по

общински път SFO1370, тъмната част на денонощието, нормална видимост, извън населено място, сухо асфалтово покритие, на къси светлини, в посока от гр.К., към село К. се е движил автобус „Сетра С 215”, с регистрационен номер СО 59 13 ВК, със скорост около 80 километра в час, управляван от К. Й. Д.. Платното за движение в този участък е било двупосочно, без наличие на хоризонтална пътна маркировка, с обща широчина 6,40 метра, като от двете страни на същото банкетите били затревени и обрасли с храсти.

В един момент в посока отдясно наляво, по отношение посоката на движение на автобуса в платното за движение, със скорост около 10 километра в час е навлязъл кон, пресичайки пътя. Водачът на автобуса е забелязал животното и е задействал спирачната система на автобуса за аварийно спиране и е отклонил леко в ляво посоката на движение на автобуса, което е видно от материализираните спирачни следи от същия.

Отклонението на посоката на движение на автобуса в ляво се дължи на волеви действия от страна на водачът Д..

Т.е. в зоната на ПТП, лек автомобил „Опел” се е движел на къси светлини и скоростта му на движение му е позволявала да спре в зоната на осветеното пред автомобила пространство.

Към момента непосредствено преди удара, водачът на лек автомобил „Опел” е задал посока на движение на автомобила възможно най-вдясно, по отношение първоначалната си посока на движение, при което десните колела на лекия автомобил са се намирали около края на банкета.

Пострадалият И.С. П. е получил следните травматични увреждания, които условно могат да бъдат обособени в следните групи с оглед засегнатите анатомични части:

Тежка черепномозъчна травма, изразяваща се в контузия на мозъка с развитието на кръвоизлив под твърдата мозъчна обвивка, многофрагментно счупване на костите на черепния покрив, черепната основа в областта на предната и средна черепни ямки, кости на лицевия череп, усложнение на мозъчната травма, изразяващо се във вторичен кръвоизлив в мозъчния ствол и тромбоза на сагиталния синус на твърдата мозъчна обвивка.

Гръдна травма, изразяваща се в счупване на ребрата вдясно от пето до дванадесето и контузия на белия дроб, усложнена е развитието на двустранна пневмония.

Коремна травма, изразяваща се в множествени повърхности разкъсвания на черния дроб, травматично разкъсване на слезката с последващото ѝ оперативно отстраняване, контузия на бъбреците и чревния опорак.

Травма на опорнодвигателния апарат, изразяваща се в счупване на лявата бедрена кост и на лявата ключица.

Повърхностни мекотъканни увреждания-охлузвания и кръвонасядания по тялото и крайниците.

Общия механизъм на получаване на констатираните травматични увреждания е удари е или върху твърди тъпи предмети съчетани с притискане между такива.

В медицинската документация от лечебното заведение няма описани характерни контактни увреждания, каквито се наблюдават при удар и наличие на поставен обезопасителен колан.

Такива не са констатирани и при извършената аутопсия на трупа.

Водещото в генезата на смъртта увреждане е черепномозъчната травма с нейните усложнения.

Предвид ангажирането на различни анатомични части от тялото на пострадалия,

тежестта на травматичните поражения и наличните деформации на автомобила му, както и механизма на пътнотранспортното произшествие констатираните увреждания биха настъпили независимо дали пострадалият е бил с поставен или не обезопасителен колан в момента на удара.

По делото се прие повторна комплексна съдебно-автотехническа и медицинска експертиза.

Вещите лица в заключението си установяват, че от сравнението на разстоянието се налага извода, че при предприемане на спиране преди удара от страна на водача на автомобила, същия е имал възможност на спре на разстояние 6, 52 метра преди мястото на удара. В този случай предвид разстоянието изминато от автобуса след удара, дистанцията между него и лекия автомобил и удар не би настъпил.

От сравнението на разстоянията е видно, че водачът на автобуса не е имал възможност да спре преди мястото на удара с животното.

Преди удара с животното водачът на автобуса отклонил същия на ляво посредством завъртане на волана в ляво. Ударът между дясната предна част на МПС и лявата страна на коня е тангенциален. След удара животното е отхвърлено напред и в дясно към банкета и се установило на мястото описано в протокола за оглед.

По делото няма данни водачът на автомобил опел да е предприемал спиране преди мястото на удара.

При токсико-химично изследване на кръвта на пострадалия И.С. П. е установено наличие на етилов алкохол в количество 1,30 промила, отговаряща на лека степен на алкохолно опИ.е.

Видно от направения анализ автобусът към момента на удара с автомобила е бил в процес на аварийно спиране и водачът му не е имал техническа възможност да промени посоката му на движение. От определеното място на удара и положението на лекия автомобил е видно, че преди удара водачът е предприел отклоняване в ляво.

При пострадалия И.С. П. е установена тежка съчетана травма, изразяваща се в:

Черепно-мозъчна и лицева травма: кръвонасядане в челната област, многофрагментно счупване на костите на черепния покрив, на черепната основа в областта на предната и средна черепни ямка, контузия на мозъка с развитието на кръвоизлив под твърдата мозъчна обвивка (субдурален хематом), кръвоизлив под меката мозъчна обвивка (субарахноидален хематом), на костите на лицевия череп - на задно външните стени на двете орбити, стените на челния и горночелюстните синуси, слепоочната кост вляво и голямото крило на сфеноидалната кост, нейното тяло и стените на сфеноидалният синус, на ябълчния израстък на челната кост вдясно, на носни кости повече вляво и на стените на етмоидалните кости; наличие на кръв и въздух в черепната кухина (хемопневмоцефалия); Развитие на усложнение на мозъчната травма, изразяващо се във вторичен кръвоизлив в мозъчния ствол и тромбоза на сагиталния синус на твърдата мозъчна обвивка;

Механогенеза: Установената черено-мозъчна травма е резултат от действието на твърди тъпи предмети по механизма на удар с или върху такива и отговаря да е получена при удар на главата в предната част на тавана автомобилното купе.

Гръдна травма и коремна травма: счупване на ребрата вдясно от пето до дванадесето (5-12) по средната мишнична линия, белодробни контузии, усложнени с развитието на двустранна пневмония; множествени повърхности разкъсвания на черния дроб, травматично разкъсване на слезката наложило отстраняването ѝ, контузия на бъбреците и чревния опорак, излив на кръв и натрупване на въздух в коремната кухина (хемоперитонеум);

Механогенеза: Травмата на торса (гърди и корем) е резултат от действието на твърди тъпи предмети по механизма на удар с или върху такива и отговаря да е получена при удар на тялото във волана на автомобила.

Травма на крайниците: открито многофрагментно счупване на лявата бедрена кост, масивно кръвонасядане по цялото протежение на лявата мишница вътрешно странично, пръснати охлузвания и кръвонасядания по долните крайници;

Механогенеза: Счупването на лявата бедрена кост, предвид описаната морфология и локализация - многофрагментно, в средната трета, е резултат от директен удар на бедрото в долната част на волана. Мекотъканните травми по долните крайници са получени от стените на пространството от волана до блока с педалите.

При пострадалото лице И.С. П. са установени две несъвместими с живота травми - черепно-мозъчна и коремна травми, които в конкретният случай са конкуриращи се по отношение на настъпването на смъртта.

От сравнението на разстоянието се налага извода, че при предприемане на спиране от 58, 35 метра преди удара от страна на водача на автомобила, същия е имал възможност на спре на разстояние 6, 52 метра преди мястото на удара. В този случай предвид разстоянието изминато от автобуса след удара, което е 3,69 метра, дистанцията между него и лекия автомобил би била $6, 52 - 3,69 = 2, 83$ метра и удар не би настъпил.

Видно от извършените изчисления преди удара с животното водача на автобуса отклонил същия в ляво посредством завъртане на волана в ляво. Удара между дясната предна част на МПС и лявата страна на коня е тангенциален. След удара животното е отхвърлено напред и в дясно към банкета и се установило на мястото описано в протокола за оглед.

Предвид голямата разлика в масите на двете тела и тангенциалния удар отклоняването на автобуса в ляво не е в резултат на него, а от завъртането на волана от страна на водача му.

Предвид значителните деформации на купето, експертизата приема, че дори И.С. П. да е бил с поставен колан, то това не би го предпазило от възникването им.

С Присъда № 16/17.06.2020г. по НОХД № 327/2019г. по описа на Софийски окръжен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав е признат К. Й. Д. за виновен в това че на

05.07.2017г., около 22.50 часа, на общински път SF 01370, в посока гр. К. - с. К., в района на 3-ти км., в землището на с. К., обл. Софийска, при управление на моторно превозно средство - автобус марка „Сетра“, модел „С-215U с рег. № СО 59 13 ВК, е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно: разпоредбата чл. 16, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ - "На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено: когото платното за движение е две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение, освен при изпреварване ши заобикаляне " и на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП - водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват", вследствие на което по непредпазливост причинил средна телесна повреда и смърт на повече от едно лице - смъртта на И.С. П., ЕГН: *****, от гр. К., настъпила на 13.07.2017г., като след деянието е направил всичко зависещо от него за оказване помощ на пострадалите, предвид на което и на основание чл. 343а, ал. 1, б."г" пр. 1, във вр чл. 343, ал. 4 във вр. с ал. 3, б."б" пр. 1 във вр. ал. 1 б."б", пр. 2 и б."в" вр. чл. 342 ал. 1, пр. 3 и чл. 55, ал. 1, т. 1 НК като му е наложено наказание.

С Решение № 222/30.06.2021 г. постановено по ВНОХД № 1102/2020г. по описа на Софийски апелативен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав, първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.

С Решение № 60191/09.03.2022г. постановено по НД № 1018/2021 г. по описа на Върховен касационен съд, Първо наказателно отделение, първоинстанционната присъда е изменена само в частта, касателно размера на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от право да управлява МПС“. На 09.03.2022г. първоинстанционната присъда е влязла в законна сила.

Видно от препис от акт за смърт И.С. П. е починал на 13.07.2017г.

Видно от удостоверение за наследници на И.С. П. ищцата С. И. П. е негова съпруга, а ищецът В. И. П. е негов син.

По делото се разпита свидетеля Д. И. Б..

„Брат съм на ищцата С. П.. Много тъжни са вече нещата, не са така, както бяха. След инцидента бях при нея. Поддържахме близък контакт почти през ден, може би всеки ден. Аз си живея в М., а тя живее в К.. Когато научих за инцидента веднага отидох при нея да видя какво е станало, как са нещата. Преди това всичко си беше нормално, след като се случи инцидентът всичко беше трагично. След катастрофата С. много беше разстроена, постоянно плачеше. И. и С. имаха много хубави отношения в семейството, един спрямо друг нямаха никакви проблеми. В. живееше при тях към този момент, той винаги е живял при тях, не е някъде на друго място.

Аз бях на погребението на И.. Тогава беше много трагично, като си отиде имаше на погребението много приятели, колеги, той винаги се е отнасял хубаво с всичките, не е имал пререкания, проблеми с някой да е имал. Към днешна дата С. и В. скърбят, постоянно се говори, ходи се по гробища. Снимките си седят от едно време, нищо не се е променило. Те си бяха заедно в една къща - и В., и В., и С. си бяха в една къща всички заедно. В. се ожени, има съпруга, имат и две дечица, живеят при майка му. Преди това, когато В. беше жив, заедно си живееха и е В., и със снахата. Отношенията между И. и В. бяха добри, помагаша

си като има нужда нещо за помощ от сина му той винаги се отнасяше добре с нещата, не е имало никакви проблеми, не е имало... Над 30 години може би живяха заедно С. и И., живееха все в тази къща и сега в момента живеят. Сега С. е много психично разстроена, болна, по-рано беше здрава, нямаше никакви проблеми, но сега много се разболя откакто В. почина е постоянно по болници. И. беше добър човек, нямаше никакви проблеми, нито е имал никакви пререкания с някой или пък да е имал проблеми в семейството, не е имало такива неща.

Преди смъртта на И. В. се беше събрал със съпругата му и си живееха заедно, те нямат официален брак. Децата са единият вече на три-четири годинки, а другият е на две годинки. Преди това бяха в една сграда, сега вече са в другата сграда. Има две фамилни сгради в границите на един имот. Сега вече живеят така. Към настоящия момент В. П. помага на майка си, винаги, когато се налага, аз съм почти през ден там, това са мои лични впечатления как той помага, как се грижи за семейството, като има нужда нещо за лекарства, за други такива неща, той се грижи за майка му. Преди смъртта на И. не е имало проблеми от битов характер в семейството им, битови проблеми в семейството не е имало.

В. сега работи, работи от три-четири години, той и преди това си работеше, но неофициално. Сега към строителството работи, но точно каква дейност е, съпругата му не работи сега, тя е по майчинство и гледа децата.“

По делото се разпита свидетеля Е.Х.Ч..

„Аз съм съсед на С. и В. П.и. Познавам ги, от дете ходя в тях, познати сме, комшии сме, на една улица живеем. Смъртта на И. се отрази доста зле, по най-лошия сценарий, който може да определи животът и то продължава буквално и след толкова години, все още продължава. Аз бях на погребението на съседа ми И. П.. То не само за семейството, човекът беше доста човечен и доста хора от града и околията му имаха уважение, даже почти натам всичките, където бяха на погребението, и комшии, ловджии, полицаи, негови колеги, си ревяха като деца. И. мисля, че се беше пенсионирил, но си беше в полицията на гишетото там. Главно той си беше главата на семейството и дори и след като не беше в полицията продължаваше да работи, за да допринася за семейния бюджет. Когато той почина В. си живееше на семейни начала с неговата приятелка, жена, заедно си живеят, те са в един двор, просто си имат и лятна кухня, и голяма къща, заедно си живееха, заедно всичко.

На погребението те още не можеха да осъзнаят какво точно, как да кажа, това е най-лошото, което можеха да преживеят или са го преживявали някога отстрани като гледах тяхното състояние. Те и много народ заедно с тях плачеха на погребението, мисля, че на С. ѝ стана лошо даже и мисля, че припадна тогава. По принцип сега доста по-често ходя у тях, отколкото преди да почине комшията, защото съм кръстник на неговия внук, де факто на голямото дете на В., ходя при него и си общуваме, защото със сигурност още му е, как да го кажа, още не може да се съвземе напълно от случката. И мои роднини са в тия гробища, виждаме се на Задушница, даже ми е казвал и тази година не може, защото ще изнасяме еди какво си, еди що си, В. го казва, канил съм го на кафе, казва „Не мога, защото ще ходя до гробищата“. Всичко напомня за И. в тая къща, къщата е с два входа, и откъм двете улици

има негови некролози в рамка на вратите, вътре има негови снимки на секции, някои неща на починалия си седят и с години не са мърдали. Преди И. да почине С. и В. живееха в една къща. Аз, като съм ходил, не съм бил свидетел на нещо лошо, поне, откакто ходя в тях, това са над 30 години, от дете съм в тях. Напълно нормално се отнасяха един към друг, като нормално бг семейство, не съм присъствал нито на кавги, нито на дразги. И. и С. построиха къщата, с познати, с комшии, на приятелски начала, не са плащали на фирма да им я строи. И. и С. са женени от доста дълго, от дете си спомням и С. и И., че са си там на този адрес.

Живеем през шест къщи, съседни сме на една улица. Аз от 1980 г. не съм напуснал този адрес, не съм напуснал и държавата. С В. почти всяка вечер си говорим и пушим по цигара, това е от порядъка на четири-пет години. С. си разхожда децата по нашата улица, моите деца играят с нейните внуци и нея по веднъж-два пъти на ден я виждам. Аз работя, имам и фирми, имам и имоти, и работя, и не работя. На два дена поне веднъж или два пъти виждам С. П.. От самото начало на инцидента до ден днешен мога да кажа, че тези комшии не са същите. Аз още от самия инцидент ми беше всичко на тръни. От инцидента на следващия ден ги видях и възприех как се чувстват, просто те не знаеха къде се намират.“

Видно от справка от Гаранционен фонд автобус марка “Сетра”, модел “С-215”, с рег. № СО 5913 ВК към 05.07.2017г. е застрахован при ответника ЗД „Л.И.” АД по задължителна застраховка гражданска отговорност.

Със заявление от 15.11.2017г. ищците С. И. П. и В. И. П. са предявили застрахователна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение.

С писмо от 23.11.2017г. ЗД „Л.И.” АД е поискал представянето на допълнително писмени доказателства.

С молба от 14.06.2022г. ищците С. И. П. и В. И. П. са представили на ответника заверени преписи от Присъда № 16/17.06.2020г. по НОХД № 327/2019г. по описа на Софийски окръжен съд, Решение № 222/30.06.2021 г. постановено по ВНОХД № 1102/2020г. по описа на Софийски апелативен съд и Решение № 60191/09.03.2022г. постановено по НД № 1018/2021 г. по описа на Върховен касационен съд и други писмени доказателства.

При така приетата фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съдът намира, че исковете са допустими и частично основателни.

Правното основание на исковете е чл.432 КЗ във вр. с чл.45 ЗЗД и чл.52 ЗЗД.

Ищците С. И. П. и В. И. П. са предявили пряко срещу застрахователя „Л.И.” АД осъдителни искове за обезщетения за претърпени неимуществени вреди, в резултат на ПТП, за което е налице сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

От събраните доказателства и приетата автотехническа експертиза се установява, че на 05.07.2017г., към 22:50 часа, по общински път SFO1370, тъмната част на денонощието, нормална видимост, извън населено място, сухо асфалтово покритие, на къси светлини, в посока от гр.К., към село К. се е движил автобус „Сетра С 215”, с регистрационен номер СО 59 13 ВК, със скорост около 80 километра в час, управляван от К. Й. Д.. Платното за движение в този участък е било двупосочно, без наличие на хоризонтална пътна маркировка, с обща широчина 6,40 метра, като от двете страни на същото банкетите били

затревени и обрасли с храсти.

В един момент в посока отдясно наляво, по отношение посоката на движение на автобуса в платното за движение, със скорост около 10 километра в час е навлязъл кон, пресичайки пътя. Водачът на автобуса е забелязал животното и е задействал спирачната система на автобуса за аварийно спиране и е отклонил леко в ляво посоката на движение на автобуса, което е видно от материализираните спирачни следи от същия.

Отклонението на посоката на движение на автобуса в ляво се дължи на волеви действия от страна на водачът Д..

В зоната на ПТП, лек автомобил, марка „Опел“, модел „Астра“, с Рег.№ СО 7611 АС”, управляван от И.С. П. се е движел на къси светлини и скоростта му на движение му е позволявала да спре в зоната на осветеното пред автомобила пространство.

Към момента непосредствено преди удара, водачът на лек автомобил „Опел” е задал посока на движение на автомобила възможно най-вдясно, по отношение първоначалната си посока на движение, при което десните колела на лекия автомобил са се намирали около края на банкета.

При последвалия сблъсък между автобуса и лек автомобил Опел пострадалият И.С. П. получил следните травматични увреждания:

Тежка черепномозъчна травма, изразяваща се в контузия на мозъка с развитието на кръвоизлив под твърдата мозъчна обвивка, многофрагментно счупване на костите на черепния покрив, черепната основа в областта на предната и средна черепни ямки, кости на лицевия череп, усложнение на мозъчната травма, изразяващо се във вторичен кръвоизлив в мозъчния ствол и тромбоза на сагиталния синус на твърдата мозъчна обвивка.

Гръдна травма, изразяваща се в счупване на ребрата вдясно от пето до дванадесето и контузия на белия дроб, усложнена е развитието на двустранна пневмония.

Коремна травма, изразяваща се в множествени повърхности разкъсвания на черния дроб, травматично разкъсване на слезката с последващото ѝ оперативно отстраняване, контузия на бъбреците и чревния опорак.

Травма на опорнодвигателния апарат, изразяваща се в счупване на лявата бедрена кост и на лявата ключица.

Повърхностни мекотъканни увреждания-охлузвания и кръвонасядания по тялото и крайниците.

Общия механизъм на получаване на констатираните травматични увреждания е удари е или върху твърди тъпи предмети съчетани с притискане между такива.

В медицинската документация от лечебното заведение няма описани характерни контактни увреждания, каквито се наблюдават при удар и наличие на поставен обезопасителен колан.

Такива не са констатирани и при извършената аутопсия на трупа.

Водещото в генезата на смъртта увреждане е черепномозъчната травма с нейните усложнения.

Предвид ангажирането на различни анатомични части от тялото на пострадалия, тежестта на травматичните поражения и наличните деформации на автомобила му, както и механизма на пътнотранспортното произшествие констатираните увреждания биха настъпили независимо дали пострадалият е бил с поставен или не обезопасителен колан в

момента на удара.

Съдът кредитира основната комплексна съдебно автотехническа и медицинска експертиза и повторната съдебно автотехническа и медицинска експертизи, като обосновани, компетентни, непротиворечащи си в направените изводи и допълващи се.

Ето защо съдът намира, че основната причина за настъпването на ПТП са действията на водача на автобус марка "Сетра", модел "С-215", с рег. № СО 5913 ВК К. Й. Д., който е нарушил чл.8 ЗДвП (1) „Водачите на пътни превозни средства използват дясната половина на пътя по посока на движението си, освен в случаите, когато с пътен знак или със светлинен сигнал е указано нещо друго.“ С навлизането си в насрещната лента за движение е предизвикал настъпването на ПТП с лек автомобил, марка „Опел“, модел „Астра“, с Рег.№ СО 7611 АС, управляван от И.С. П.. Вина за настъпването на ПТП има и водача на лек автомобил, марка „Опел“, модел „Астра“, с Рег.№ СО 7611 АС И.С. П., който е имал възможност да възприеме опасността на навлезлия в лентата му за движение автобус и да предприеме аварийно спиране, като според заключението на повторната КСАТМЕ до сблъсък не би се стигнало. Липсват данни за предприемане на спиране, като е установено посочената по-горе концентрация на алкохол у пострадалия И.С. П.. Водачът И.С. П. е нарушил разпоредбата на „Чл.20 ЗДвП ал.2 Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.“.

Авторството на деянието, противоправността и вината на водача К. Й. Д. е установена с влязлата в сила Присъда № 16/17.06.2020г. по НОХД № 327/2019г. по описа на Софийски окръжен съд и последващите съдебни актове.

По този начин съдът приема за доказано извършването на деянието от страна на К. Й. Д., неговата противоправност, вината на водача за настъпилото ПТП и настъпването на вредоносния резултат. От това следва несъмнен извод за наличието на обективния и субективния елементи от общия деликтен фактически състав по чл.45 от ЗЗД: деяние, противоправност на деянието, вреди, причинно-следствената връзка между деяние и настъпилите вреди, вина на водача. Страните не спорят по наличието на задължителна застраховка „гражданска отговорност“ при ответника.

По отношение на възражението на ответника ЗК „Л.И.“ АД за съпричиняване.

Възражението на ответника, касаещо непоставяне на предпазен колан от пострадалия е неоснователно.

От една страна свидетелката Й. И. М., категорично заяви, че пострадалият И.С. П., с когото е пътувала в лекия автомобил опел е бил с поставен предпазен колан. От друга страна видно от изслушаните експертизи предвид силата на удара и настъпилите деформации на купето на лекия автомобил предпазният колан не би могъл да предотврати

настъпването на тежките увреждания на пострадалия И.С. П., в следствие на които е настъпила неговата смърт.

По отношение да другото възражение че е нарушил правилата за движение по пътищата в ЗДвП съдът намира възражението в тази му част за основателно, тъй като пострадалият е имал възможност да възприеме автобуса навлязъл в неговата лента и да предприеме спиране, с което да се предотврати настъпването на ПТП.

По отношение на иска за обезщетение за неимуществени вреди на С. И. П..

Ищцата С. И. П. е съпруга на починалия И.С. П..

Видно от показанията на свидетелите Д. И. Б. и Е.Х.Ч. в семейството са живеели заедно и заедно и са имали много хубави отношения. С. И. П. е понесла е изключително тежко внезапната загуба на своя съпруг, което ѝ се отразило негативно в емоционален и психологичен план.

Дължимото обезщетение следва да бъде определено по справедливост-чл.52 ЗЗД и съобразно общественото разбиране за справедливостта в случай на тежката загуба на нейния съпруг, независимо, че човешкият живот няма равностоеен паричен еквивалент. Скръбта е непрестанна, болката и травмата са изключителни силни и продължителни, за които се събраха свидетелски показания, които съдът кредитира, като последователни и непротиворечиви. Към момента на загубата на съпруга си С. И. П. е на 51 години. С оглед на горното размерът на обезщетението следва да бъде определен на сумата от 150 000 лв.

По отношение на иска за обезщетение за неимуществени вреди на В. И. П..

Ищецът В. И. П. е син на починалия И.С. П..

Видно от показанията на свидетелите Д. И. Б. и Е.Х.Ч. в семейството са живеели заедно и заедно и са имали много хубави отношения. В. И. П. е понесъл е изключително тежко внезапната загуба на своя баща, което му се отразило негативно в емоционален и психологичен план.

Дължимото обезщетение следва да бъде определено по справедливост-чл.52 ЗЗД и съобразно общественото разбиране за справедливостта в случай на тежката загуба на неговия баща, независимо, че човешкият живот няма равностоеен паричен еквивалент. Скръбта е непрестанна, болката и травмата са изключителни силни и продължителни, за които се събраха свидетелски показания, които съдът кредитира, като последователни и непротиворечиви. Към момента на загубата на баща си В. И. П. е на 31 години. С оглед на горното размерът на обезщетението следва да бъде определен на сумата от 150 000 лв.

Съгласно чл.51 ал.2 ЗЗД „Ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали.“ Предвид доказаното съпричиняване от страна на пострадалия дължимите обезщетения за неимуществени вреди следва да се намалят в съотношение на 50%. Ето защо съдът намира че исковете за неимуществени вреди следва да се уважат за сумите от по **75000,-лв.** за всеки един от ищите С. И. П. и В. И. П.. До този размер искове са основателни и доказани, а за разликата до пълните предявени размери по 150 000,-лв. следва да се отхвърлят.

По отношение на обезщетенията за забава върху главницата, съгласно чл.497 ал.1 т.2 КЗ следва да се присъдят от 16.02.2018г. след изтичане на срока по чл.496 КЗ от предявяване на застрахователните претенции.

При този изход на спора и на основание чл.78 ал.1 ГПК и чл.38 ал.2 ЗА ответникът З.К."Л.И." АД следва да бъде осъден да заплати на пълномощника на ищцата С. И. П. адв.П.

И. Ш. разноси по делото в размер на **6650,-лв.** чл.7 ал.2 т.4 Наредба №1/2004г. за минималните адвокатски възнаграждения.

При този изход на спора и на основание чл.78 ал.1 ГПК и чл.38 ал.2 ЗА ответникът З.К."Л.И." АД следва да бъде осъден да заплати на пълномощника на ищеца В. И. П. адв.П. И. Ш. разноси по делото в размер на **6650,-лв.** чл.7 ал.2 т.4 Наредба №1/2004г. за минималните адвокатски възнаграждения.

Предвид изхода на делото и на основание чл.78 ал.3 ГПК на ищите С. И. П. и В. И. П. дължат на ответника „Л.И.” АД направените разноси съобразно отхвърлената част от исковете. Ответникът ЗД „Л.И.” АД е направил разноси в размер на 600,-лв. за КСМАТЕ, 1000,-лв. повторна КСМАТЕ, 30,-лв. за свидетел, 9036,-лв. адвокатско възнаграждение или общо в размер на 10666,-лв. Съобразно отхвърлената част от исковете следва да му се присъдят **5333,-лв.**

Съгласно чл.71 ГПК, чл.78 ал.6 ГПК и чл.1 от Тарифата за държавните такси, събирани от съдилищата по ГПК, на СОС следва да се присъди дължимата държавна такса в размер на 6000,-лв. (4% върху 150 000,-лв.), както и направените разноси в размер на 200,-лв. КСМАТЕ или общо **6200,-лв.**

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.432 ал.1 КЗ във вр. с чл.45 ЗЗД и чл.52 ЗЗД, както и по чл.497 ал.1 т.2 КЗ, **З.К."Л.И." АД**, ЕИК ***** и седалище и адрес на управление: гр. С. бул."С.ш." №67А, да заплати на **С. И. П.** с ЕГН***** с адрес гр.К. ул."А. С." №*, по банкова сметка IBAN BG71 CECB 9790 1056 4390 00 сумата **75 000,-лв.** (седемдесет и пет хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди от ПТП, причинено от К. Й. Д. на 05.07.2017г., като водач на автобус марка "Сетра", модел "С-215", с рег. № СО 5913 ВК и наличие на застраховка „Гражданска отговорност", при което е починал нейния съпруг И.С. П., ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от 16.02.2018г., до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен иска за остатъка до пълния предявен размер от 150 000,-лв.

ОСЪЖДА на основание чл.432 ал.1 КЗ във вр. с чл.45 ЗЗД и чл.52 ЗЗД, както и по чл.497 ал.1 т.2 КЗ, **З.К."Л.И." АД**, ЕИК ***** и седалище и адрес на управление: гр. С. бул."С.ш." №67А, да заплати на **В. И. П.** с ЕГН***** с адрес гр.К. ул."А. С." №*, по банкова сметка IBAN BG71 CECB 9790 10А5 1192 00 сумата **75 000,-лв.** (седемдесет и пет хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди от ПТП, причинено от К. Й. Д. на 05.07.2017г., като водач на автобус марка "Сетра", модел "С-215", с рег. № СО 5913 ВК и наличие на застраховка „Гражданска отговорност", при което е починал неговия баща И.С. П., ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от 16.02.2018г., до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен иска за остатъка до пълния предявен размер от 150 000,-лв.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК и чл.38 ал.2 ЗА **З.К."Л.И." АД**, ЕИК ***** и седалище и адрес на управление: гр. С. бул."С.ш." №67А, да заплати на адв. П. И. Ш. с адрес гр.С. ул."Ш.п." №65 ет.2 офис 210, пълномощник на ищцата С. И. П.,

сумата от **6650,-лв.** (шест хиляди шестстотин и петдесет лева), представляващи разноси по делото, съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК и чл.38 ал.2 ЗА **З.К."Л.И."** АД, ЕИК ***** и седалище и адрес на управление: гр. С. бул."С.ш." №67А, да заплати на адв. П. И. Ш. с адрес гр.С. ул."Ш.п." №65 ет.2 офис 210, пълномощник на ищеца В. И. П., сумата от **6650,-лв.** (шест хиляди шестстотин и петдесет лева), представляващи разноси по делото, съобразно уважената част от иска..

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 ГПК, **С. И. П.** с ЕГН***** с адрес гр.К. ул."А. С." №* и **В. И. П.** с ЕГН***** с адрес гр.К. ул."А. С." №* да заплатят на **З.К."Л.И."** АД, ЕИК ***** и седалище и адрес на управление: гр. С. бул."С.ш." №67А сумата **5333,-лв.** (пет хиляди триста тридесет и три лева), деловодни разноси, съобразно на отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.6 ГПК **З.К."Л.И."** АД, ЕИК ***** и седалище и адрес на управление: гр.С. бул."С.ш." №67А, да заплати на **СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД** гр.С. бул. „В.“ №2 сумата **6200,-лв.** (шест хиляди и двеста лева), представляващи държавна такса и деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____